

ligheder: a. Fortsættelse af uddannelsen i 2. år, b. 1. år læses om, c. Uegnethed til fortsættelse.

Udvalget ønsker at fremhæve værdien af, at en sådan prøve og vurdering finder sted på et tidligt tidspunkt i uddannelsen, idet såvel seminarieret som den enkelte studerende derigennem kan skønne over muligheden for at gennemføre uddannelsen på tilfredsstillende måde.

Da de studerende må bedømmes på et så ensartet grundlag som muligt, bør såvel fagrækken i 1. uddannelsesår som kravene ved prøven være ens ved samtlige seminarier. Hertil må føjes, at ensartetheden også vil gøre det muligt for de studerende at blive overflyttet til et andet seminarium, hvilket kan vise sig ønskeligt, bl.a. af den grund, at seminarierne muligvis i nogen grad specialiserer sig med hensyn til tilbud af pædagogiske specialer og liniefag.

Efter udvalgets opfattelse bør undervisningen koncentrereres — naturligvis under hensyntagen til fagenes forskellige karakter —, således at antallet af fag bliver det mindst mulige i de forskellige uddannelsesår og navnlig i den sidste del af uddannelsen, hvorfor der foreslås medtaget bestemmelser om, hvilke fag der skal afsluttes efter uddannelsens 2. og 3. år. Men af hensyn til seminarier, der måtte anse en anden plan for mere hensigtsmæssig, foreslås, at undervisningsministeren kan dispensere fra de med hensyn til prøver i 2. og 3. år anførte bestemmelser.

Da det kan være vanskeligt at afholde prøve efter 7. semester i visse discipliner inden for enkelte liniefag (som f.eks. biologi), bør der være mulighed for at opnå tilladelse til at afholde sådanne prøver ved udgangen af 3. uddannelsesår.

Det er udvalget magtpåliggende, at der åbnes mulighed for, at den enkelte studerende selv kan tage bestemmelse om, hvorvidt han (hun) anser det for forsvarligt at indstille sig til de afsluttende prøver efter forløbet af 3½ år eller ønsker at udskyde afslutningen til udgangen af 4. år. Såfremt visse betingelser, jfr. nedenfor, er opfyldt, vil en studerende efter forslaget kunne indstille sig til prøve efter 3½ år i samtlige resterende fag eller alene i de pædagogiske fag eller i disse og ét liniefag og udsætte prøven i begge, henholdsvis det ene liniefag til udgangen af 4. uddannelsesår, eller udsætte prøven i de pædagogiske fag og begge liniefag til udgangen af 4. uddannelsesår.

Med hensyn til de i paragraffens stk. 7 anførte betingelser for, at en studerende skal kunne indstille sig til de afsluttende prøver i de pædagogiske fag og i liniefagene, skal anføres, at den studerendes

deltagelse i obligatoriske kurser må være godkendt af seminarieret.

Til § 11.

Udvalget finder det ønskeligt at påpege, at skriftlige opgaver i et vist omfang bør stilles af undervisningsministeriet, således at de bliver ensartede for alle landets seminarier. Der tænkes her navnlig på opgaver i de fag, hvor der traditionelt gives skriftlige opgaver, det vil sige fagene regning/matematik og fremmedsprog. I nogle fag vil det imidlertid kunne være rimeligt at lade mundtlige prøver helt eller delvis afløse af skriftlige, og man foreslår, at opgaverne i så tilfælde kan stilles af lærerne efter censors godkendelse. Man finder det dog rimeligt at sætte som en betingelse for anvendelse af skriftlige prøver af denne art, at undervisningsministeriet godkender denne ordning.

Med hensyn til de mundtlige prøver foreslås den i lov af 11. juni 1954 § 13, stk. 1, indeholdte bestemmelse opretholdt, således at seminariernes lærere er eksaminatorer, og at eksamensspørgsmålene skal godkendes af censor.

Udvalget har ikke taget stilling til spørgsmålet om eksamensopgivelser, men ønsker at gøre opmærksom på følgende ordning, som menes at kunne sikre, at disses omfang og sværhedsgrad er nogenlunde ensartet og at de dækker væsentlige og repræsentative stofområder:

Inden en nærmere fastsat frist indsender seminarierne til direktoratet for folkeskolen og seminarierne en redegørelse for det i det pågældende fag læste stof og forslag til eksamensopgivelser. Direktoratet afgør med assistance af sagkyndige, om eksamensopgivelserne kan godkendes, og meddeler godkendelsen til seminarieret og den til prøven beskikkede censor; herefter stiller læreren eksamensspørgsmålene, der fremsendes til censors godkendelse.

Til § 12.

Ved uddannelsens afslutning udstedes af seminarieret et afgangsbrev, som skal indeholde:

a. Den i faget praktisk skolegerning opnåede standpunktskarakter og de opnåede enkeltbedømmelser samt, i særlige tilfælde, supplerende bemærkninger. Om denne bedømmelse m.v. henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 10.

b. De ved prøverne opnåede karakterer. Udvalget finder, at der ved afsluttende prøver bør gives en i tal udtrykt bedømmelse (13-skalaen). Denne bestemmelse gælder også ved prøver i de i § 7, stk. 2, nævnte tillægsgfag.

c. Oplysning om deltagelse i den i § 7, stk. 1, nr. 4, anførte undervisning i sang og om deltagelse